

עת"א 32267/06/15 - מדינת ישראל נגד שחר חבני

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

23 יוני 2015

עת"א 32267-06-15 מדינת ישראל נ' חבני(אסיר)

בפני	כב' הנשיא ד"ר אברהם אברהם
עותרים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	שחר חבני (אסיר)

החלטה

1. החל מיום 2.6.2010 נושא המשיב מאסר עולם, בשל הרשעתו ברצח אשתו. עונשו לא נקצב. הוא מסווג בקטגוריה א', משמע אלמ"ב. מיום 4.11.2012 שהה המשיב בתנאי הפרדת יחיד. ביום 6.4.2014 הוא הושם בהפרדה זוגית, אולם לאחר אירוע שארע עם שותפו לתא הוא הוחזר, ביום 14.6.2014, להפרדת יחיד.

2. בהחלטה מיום 15.4.2015 (עת"א 28869-03-15) ציווה בית משפט זה (כב' סגן הנשיא ת' כתילי) על הארכת תקופת השהות בהפרדת יחיד בשלושה חדשים, וביקש לבחון בתקופה זו את האפשרות להעברתו להפרדה זוגית.

3. משעמדו שלוש החדשים לחלוף פנתה המבקשת בבקשה להאריך את תקופת השהות של המשיב בהפרדת יחיד בשישה חדשים, משהיא סבורה כי הדבר צריך לשם שמירה על שלומו ועל שלומם של אסירים אחרים ואנשי הסגל, כמו גם לשם "מניעת פגיעה משמעותית במשמעת ובאורח החיים התקין בבית הסוהר". בבקשתה היא מבהירה, כשהיא נסמכת על תצהיר של קצין הערכה של שב"ס וחומר מודיעיני שהונח לעיוני, כי המשיב הינו "אסיר אלים ובעל התנהגות תוקפנית, שהתנהגותו השלילית נמשכת גם בתנאי הפרדה". היא מפנה לכך, שביום 14.5.2015 נפתח נגדו תיק פלילי בגין איומים והעלבת עובד ציבור.

4. המשיב מתנגד להארכת תוקפה של השהות בהפרדה, ולחילופין הוא מבקש להעבירו להפרדה זוגית. הסניגורית המלומדת טענה בשמו, כי על המבקשת רובץ נטל כבד לשכנע בקיומה של חובה להשמתו בתנאי הפרדה, ולו משום שחלפו כשנתיים וחצי מאז הושם בהפרדה. היא סבורה כי המבקשת לא עמדה בנטל זה. היא טוענת עוד, כי המידע המודיעיני שהונח לפני בית המשפט איננו מרים נטל כבד זה. לטענתה, הידיעות המשמעותיות היחידות בתוך מידע זה מתייחסות למאורעות שאירעו לפני יוני 2014, שאז הוא היה במצב נפשי ירוד, ומאז חלה רגיעה בהתנהגותו. היא קובלת על כך שהמבקשת הניחה לפני בית המשפט אסופת מידע המתחילה בשנת 2003, מעת שהמשיב נשא מאסר בגין עבירה אחרת בה הורשע. היא סבורה, כי למידע זה אין השלכה על נושא המחלוקת הנוכחי, ועל המבקשת היה להניח לפני בית המשפט מידע עדכני בלבד, ולא כזה שאבד עליו הכלח.

לצד הדברים הללו טוענת הסניגורית הנכבדה, כי על המבקשת היה לחשוף לעיניה חלקים גדולים מן המידע,

משום אופיו, ולא להסתפק בפרפראזה (אותה קיבלה ביחס לכלל המידע).

נוסף לכל אלה הפנתה הסניגורית לדו"ח גורמי הטיפול בכלא, המצביע על קיומה של מוטיבציית אמת אצל המשיב לשנות את דרכיו. היא ביקשה לשכנע, כי המשך החזקתו בתנאי הפרדה עשוי לחבל במאמציו לצאת לדרך חדשה.

5. בטרם אפנה לגופם של דברים אומר, כי לאחר עיון בחומר המודיעיני שהונח לפניי לא מצאתי ממש בטענת הסניגורית המלומדת, ככל שזו הופנתה לחיסוי של החומר המודיעיני. עניין לנו בידיעות, שטוב להן שתיוותרנה חסויות, ודי בהעברת פרפראזה שלהן לידי הסניגורית, כפי שנעשה בפועל, על פני חשיפתן במלואן.

לא ראיתי ממש גם בטענת הסניגורית, ככל שזו התייחסה לידיעות ישנות, ובכללן כאלה הנוגעות למאסר קודם בו נשא המשיב. חשיבות נודעת לתולדות התנהגותו בין כתלי בית הכלא, ובכללן זה התנהגותו במאסר קודם. היסטוריה זו מתגבשת לכדי תמונה מלאה אודות האסיר, ומכאן חשיבותה. אין בכך כדי לומר, כי משהתנהג האסיר בעבר כפי שהתנהג, אין הוא יכול לשנות מאורחותיו. שינוי בהתנהגות יש לו חשיבות, והוא עשוי להשליך על ביטולה של שהייתו בתנאי הפרדה. על שינוי שכזה ניתן ללמוד מתוך ידיעות עדכניות, ומכאן משקלן הרב יותר ביחס לאלו הישנות.

6. מכאן לגופם של דברים. לאחר עיון בכלל החומר המודיעיני שהונח לפניי השתכנעתי, כי יש להותיר את המשיב בתנאי הפרדת יחיד. התנהגותו מתאפיינת בדפוס אלים לכל אורך מאסרו, וידיעות על כך קיימות למכביר. הידיעות כוללות איומים על אנשי סגל ואסירים, קללות, יריקות וכד', כוונה לפגוע באסירים, יריבות עם אסירים אחרים המבקשים לבוא חשבון עמו ולפגוע בו, התנהגות אלימה שלו באולם המשפטים (בעת שהובא לדיון בעניין מענייניו), ועוד כיו"ב. ידיעות אודות התנהגות אלימה ופוגענית מצד המשיב, כוונה שלו לפגוע באחרים, וכוונתם של אסירים אחרים לפגוע בו. כל אלה נפרשים, כאמור, על פני תקופה ארוכה, ובכללן זה מצינו ידיעות מן התקופה האחרונה, גם לאחר שיצאה החלטתו של כב' סגן הנשיא כתיילי (שכאמור האריך את שהות המשיב בהפרדת יחיד בשלושה חדשים).

7. כל הידיעות הללו מבססות היטב את הצורך בהשמטתו של המשיב בתנאי הפרדה. והפרדה זו צריך שתמשיך ותהא הפרדת יחיד, משום עוצמת החשש מפניו כלפי אחרים, ומשום החשש לחייו מפני אחרים. חשוב לראות בהקשר זה, כי מדו"ח שהונח לפניי עולה, כי לא נמצא אסיר אחר שיתאים לשהות עמו בהפרדה זוגית (הדו"ח מפרט שורה ארוכה של אסירים שנבחנו לתכלית זו).

8. סיכומם של דברים, ער אני בהחלט לקושי הרב שבשהייתו של אסיר בדד, ודאי משך תקופה ארוכה של כשנתיים וחצי. אני מקבל גם את טענת הסניגורית המלומדת לפיה הפרדה עשויה לפגוע בניסיון לשנות מאורחותיו של האסיר. אלא שראש לכל אלה יש לראות את מסוכנותו לסביבתו, ובתוך כך לאסיר שישהה עמו בתא, כמו גם הסכנה הנשקפת ממנו כלפי אסירים אחרים. סכנה זו מחייבת המשך שהייתו בהפרדת יחיד.

9. סוף דבר הנני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת שהייתו של המשיב בהפרדת יחיד משך שישה חדשים מיום 28.6.2015.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ה, 23 יוני 2015, בהעדר הצדדים.